

Benner, som kunde danne Flertal i Lands-thinget, vilde som et fast Kammeraderi kunne regjere Landet og indføre alle de Bestem- melser, som de havde Øyst til, gennem Fi- nantsloven, uden at Folkethinget kunde gjøre Noget derimod, naar det først var gaaet ind paa dette Forslag. Men alle Kammeraderier ere jo omfistelige, det gaar med dem som med al Ting her i Verden, de staa deres Tid, saa vegle de, og hvis Regjeringen ikke kan se det, saa ere dens Benner omkring i Landet fuldstændig paa det Nene med, at der allerede er Tendentser til Stede, som tyde paa, at Strømmen er ved at vende sig. Hvis nu Strømmen vendte sig, og Regjeringen virke- lig ikke længer havde Kammerater nok, eller hvis de personlige Forhold forandrede sig, saa der kom andre Mænd til Roret, som ikke hørte til Regjeringens Benner, og som maasse det nuværende Flertal i Landsthinget syntes overordentlig slet om, hvad vilde saa Landsthinget gjøre? Saa vilde det være re- duceret til absolut ingen Verdens Ting at gjøre. Landsthinget vil nemlig gennem denne Praxis' Indførelse miste enhver Mu- lighed for at gjøre Opposition mod enhver fremtidig Regjering. Det vil ikke kunne være sig af Bløtten, det vilde, hvis det nægtede Love, blive slaaet ned gennem Bevillinger paa midlertidige Finantslove det ene Aar efter det andet, og hvad vil saa Landsthinget have? Intet. Mens nemlig Folkethinget, hvis Regjeringen virkelig gaar over Stregen og ikke respekterer vor Bevillingsmyndighed, har hele det store Folk bagved sig, som Re- gjeringen nok en Gang skal komme til at re- spekttere, saa har Landsthinget slet ingen Ting bagved sig, det har hverken et Folk eller en Opinion bagved sig. Med andre Ord, hvis dette Forslag bliver vedtaget, vil det reducere Landsthinget til et Kul. Det vil indskrænke, vække Folkethingets Myndighed meget betydeligt og foreløbig gibe Regjeringen en Magtfulde, hvormed den fremtidig kan gjøre Alt, hvad den har Øyst til, men det vil fuldstændig tilintetgjøre et fremtidigt Landsthing. Det vil gjøre alle de Spørgsmaal overflødige, der kunne reise sig om Nødsituationen af en Forsatningsfor- andring; thi fra den Dag, det er slaaet fast, og i Kraft af den Magt, som Opinionen har, og som heller ikke den høie Regjering vil kunne modsætte sig saa overordentlig længe, efterhaanden tog den Magt, som den faar alle Steder i hele Verden, og som den ogsaa efterhaanden vil faae her i dette lille fortræf- liche Land, som trods alle kineffte Bestre- belse ikke vil kunne holde sig som et evigt Kina, saa er Landsthinget borte, og man

behøver ingen Forsatningsforandring. Det spiller ingen Rolle mere, fra det Dieblit denne Bestemmelse er vedtagen. Det er der- for et nyt Bevis paa den underlige Mangel paa Fremblit, dette glade Liv i Nuet, som den høie Regjering nu har sølt i 10 Aar. Den høie Regjering officeres ikke af Nuets Sorger. Det gaar galt med det One og galt med det Andet. Det, den foreslaar, bliver der ingen Ting af, det, den kalder Landets Livssag, falder sammen, Alt det generer ikke den høie Regjering; den lever dog glad og fornøjet; med Hensyn til Fremtiden har den hverken Glæder eller Sorger. Det er en Ting, som den høie Regjering og dens Ben- ner lader skjutte sig selv. De leve i Gaa- bet; om det gaar godt eller ikke — après nous le déluge! Her er Begyndelsen til Overfømmelsen af Landsthinget, som Re- gjeringen selv foreslaar for at redde sig endnu en Stund overfor Folkethinget. Det er en mærkelig konservativ Politik. Seg til- lader mig at sige, at det er overhovedet en mærkværdig Politik. Men det er ikke nok hermed. Dette Forslag er ikke blot en fuld- stændig Ophævelse af Lokammerstyret for at indføre et Slags Ministervælde, støttet til en Rikse, som tjener den omkring i Lan- det. Det er selvfølgelig en Ophævelse af enhver fornøftig og mulig Administration. Fra det Dieblit, Regjeringen faar dette For- slag vedtaget, har den ikke den fjerneste In- teresse i, at her bliver ordnede Tilstande i Landet. Tværtimod, det maa være Regje- ringens Opgave altid at faae en midlertidig Finantslov; de midlertidige Finantslove ere langt bedre for den nuværende Regjering end en endelig Finantslov, for med en mid- lertidig Finantslov behøver den kun at re- spekttere, hvad dens nuværende Flertal i Landsthinget vil nægte, og det nægter ikke en Smule mere, end den selv ønsker, der skal nægtes; jeg antager, at Regjeringen for at faae en saadan Lov vil være saa hensynsfuld at gjøre det muligt for Landsthingets Fler- tal at vise sin Selvstændighed ved, at den forlanger det Dobbelte af, hvad den ønsker, og saa lade Landsthingets Flertal nægte det Halve for derefter at tage Resten paa en midlertidig Finantslov. Det vil blive alde- les gyldne Tider for den nuværende Regje- ring. Men naar Regjeringen og Landsthin- get aldrig vil have en endelig Finantslov, altid vil løbe paa midlertidige, kan man vist være temmelig rolig for, at vi ikke no- gensinde komme ud over de midlertidige Finantslove. Vi ville ikke for Fremtiden faae andre. Men enhver virkelig Stats- økonomi vil blive umulig derved; thi en midlertidig Finantslov er dog alligevel efter